

šano z bengališkim ognjem, je bilo tako krasno, da še le zdaj zapopademo pomanjkljivosti unega pervega razsvitljenja 9. t. m., ktereга popolnoma uživati nam vreme ni bilo privošilo.

Iz Gradca 13. marca. Neusmiljena smert mojega najljubeznivejšega, 5. t. m. za osepnicami umerlega, še le 37 let starega brata Jožef Pavalec-a, župana pri sv. Marjeti pri Pesnici na Štajarskem in uda c. k. štaj. kmetijske družbe, me je preteklega tedna zvala v mojo domačijo, in pri tej priložnosti sem spozvedel in opazil nekatere reči, ki naj jih častitim bravcem „Novic“ povém. — Tamošnji ljudje so mi zagotovili, da so 7. marca zjutraj okoli štirih potres čutili, da so vse okna šklepetale, kar se tu že več let ni zgodilo. Tisti silni potres po Koroškem in Krajnskem je tedaj segal do štajarskih slovenskih Goric, pa samo da tu je bil le eden in ne ravno hud stres. — Vinska terta je pa nižinah že hudo terpela in pozebla. — V ponedeljek večer je precej deževalo in potem je za čevlj debelo snega padlo, tako da se je bati, da ne bi tudi ozimina terpela, cesar nas Bog vari.

J. Pavalec.

Iz Koroškega se piše, da ne na levem prijaznem, ampak na desnem osojnim in zimskem bregu Drave ima železnica od Marburga na Koroško iti — in to le zatega voljo, da gré memo Prevalj (Praewall), ktere bi, ako bi una, pametna misel obveljala, tudi ne več kot le kake dvé uri na strani od železnice ostale. Štajarci, lavantinska dolina in sploh bolji del dežele pridejo po tem poti na desnem kraji Dravi v škodo; ni tedaj čuda, da je vstal velik hrup in da se je nemudoma prošnja poslala do vis. ministerstva, da se ta nesreča odverne.

Iz Vipave smo te dni zvedili, da ondi že breskve in marelice cvetó. In le malo ur od Vipave je še komaj sneg slovó vzela! Ko smo drugod na Krajnskem imeli snega letos toliko, da ga bomo pomnili, so ga v Vipavi le enkrat vidili, pa je kmali skopnil.

Iz Ljubljane. Za gotovo smo zvedili, da se bo v Idrii že to spomlad drevesnica napravila, v kateri se bojo, kakor v Ljubljani, preparandi ljudskih šol sadjorejo učili. Ker sl. ministerstvo nauka želi, da bi prosto ljudstvo čedalje bolje spoznavalo, kako potrebne in dobre so šole, to spoznanje pa ljudstvo najbolj dobiva iz tega, da vidi, da se njih otroci v šolah po kmetih tudi kmetijskih reči, sadjorejo in čbelarstvo, učijo, je gotovo prva potreba, da so učniki sami v teh vednostih dobro podučeni, in zatega voljo pozdravljamo napravo sadjorejne učilnice v Idrii s toliko večjim veseljem, ker je tam še več preparandov za prihodnjo ljudsko učiteljstvo kakor v Ljubljani.

Iz Ljubljane. Ravno je na svetlo prišla polka, ki jo je pod naslovom „Glasi radosti o vernitvi Nju c. k. apost. Velič. Franc-Jožefa in Elizabete med Krajnce leta 1857“ za klavir zložil Josip Levičnik. Imé gosp. Levičnika je po mnogih lepih spisih našim bravcem in bravkam tako dobro znano, da bojo gotovo vsi, ktere je verli pisatelj že večkrat razveselil z besedo, radi segli tudi po njegovi godbi, s katero je ob veselem primerljeji prvi-krat stopil na dan. To je menda že samo po sebi vzrokov dovolj, da se bo ta polka, kakor se v nemškem kupčij-skem jeziku pravi, „reissend“ prodajala. V priporočilo njeno pa imamo še več povedati: Viža je prijetna in polka v tem nenavadna, da se med godbo tudi poje, zato jo gosp. izdatelj imenuje „slovensko polko s petjem“; zraven tega se dá lahko igrati in je v Blaznikovi kamnotiskarnici tako lično natisnjena, da se bo lepo podajala tudi na klavirji vsake gospé in gospodične. Giontini v Ljubljani je nje prodajo (po 15 kr.) prevzel in jo bo razposlal na vse kraje.

Novičar iz raznih krajev.

Tiste železne vage s kembeljnom (Schnellwage), ki so bile nekđaj zeló navadne in se še sedaj tu in tam nahajajo, je c. k. ministerstvo povsod pri kupčiji na drobno

prepovedalo, naj so kakor koli terdno obešene ali naj se v roki deržijo. Le pri kupčiji na debelo so še pripušene, ako terdno visé, so prav cimentirane in kupec nič nima zoper to, da se mu kupljeno blago s tako vago vaga. Ta postava bo 1. julija (malega serpana) moč zadobila. — Za zidanje nove farne cerkve v Sermidi na Laškem bo po cesarskem dovoljenji ondašnja soseska 50.000 lir proti temu iz deržavne dnarnice na pósito dobila, da jih bo v 20 letih poplačala. — „Blahowiest“ piše, da duhovne službe pri vojakihi bojo vprihodnje opravljali le svetni duhovni, duhovne opravila v vojaških bolnišnicah pa se bojo tam, kjer so kateri minih, minihom izročile. — Znano je našim bravcem, da je lani mesca aprila dunajska kmetijska družba postavila vprašanje: „Kako bi se dalo v našem cesarstvu toliko goveje živine prirediti, da bi ne bilo treba unanje kupovati in domačega dnarja zato v ptuje dežele pošiljati?“ in da bo tistega, ki bo na to važno vprašanje v svojem spisu najbolji odgovor dal, obdarovala z lepim darilom. Sedaj pa smo zvedili, da tudi to se bo razsodilo pri véliki dunajski razstavi mesca maja in koj takrat darilo podelilo tistemu, ki je to vprašanje tako rešil, da se more gori omenjeni cilj in konec doseči. — „Osserv. triest“ piše, da se teržaška železnica okoli Tersta noter do Postojne tako pridno izdeluje, da mesca maja, ako bojo dela pri vodovodu v Nabrežini dovršene, bi se utegnili že poskušati vožnja po tej železnici. Navsako vižo bo do mesca augusta (vélikega serpana) vse gotovo. — Na političnem polji je še zmiraj velika suša. Vsakdanji časniki so v veliki zadregi, kako bi velike póle papirja napisali; ko si jih prebral in se vprašaš: kaj si važnega novega zvedil iz tolikega pisanja? boš imel malo povedati. Naj več se piše in ugibuje sedaj o tem: zakaj da pruska vlada zadržuje konec švajcarske pravde, ker vendar v resnici ne more misliti, da bo iz te moke kak drug kruh, kakor tisti, za ktereга je cesar Napoleon kvas postavil. Pariški zbor tedaj nevoljno čaka odgovora iz Berolina, kamor je te dni francozki minister precej ostro vprašanje poslal. — Sliši se, da 25. dan t. m. bo konec angleškega deržavnega zbora, in da 14 dni potem se bojo volitve novih poslancov začele. — Da rusovski car Aleksander pride spomladi v Pariz, ni res, kakor „Fremdenbl.“ terdi, kateri pravi, da že to, če bi drugega zadržka ne bilo, ne bo dalo caru svoje domačije zapustiti, ker mesca maja mu ima carinja detice poviti. — Razpor med sv. Očetom papežem in španjsko vlado še zmiraj ni poravnán, ker nepremakljiva volja papeževa je, da vse od leta 1854 prodane cerkvene lastnine se imajo cerkvi poverniti, španjsko ministerstvo pa tega ne stori. — Sliši se, da angleška vlada sedaj ni več tako zoper zedinjenje Moldave in Valahije v eno deržavo, kakor je poprej bila, in vzrok tega je, da bi utegnil neki žlahtnik angleške kraljice si to novo krono na glavo posaditi. — Ker se bliža sv. Velika noč, ž njo pa tudi čas pirhov, nad katerimi imajo otroci pa tudi odraseni svoje veselje, če so močni „cevcí“ ali pa lepo pisani, naj povémo svojim bravcem in bravkam, kako si zamorejo tako velikih pirhov narediti, da še nikoli takih niso vidili. Napraviš si pa tak pirh takole: Od 6, 8, 10 ali 12 sirovih jajc (kolikor ima pirh debeleji biti) vlij beljake in rumenjake posebej v kako posódo; potem vzemi mehúr, ki naj tako velik bo, da vse rumenjake spraviš va-nj; umij ga dobro, prav terdno zaveži, da ne zrak (ljuft) ne voda ne moreta va-nj, in ga potem obesi v dosti veliko kozíco z vrelo vodo. Ko se je jajce v kropu do dobrega sterdilo, ga vzemi iz kozíce in varno odreži mehúr. V tem pa si očedi še drug, večji mehúr, deni sterjeni rumenjake va-nj in prilij mu vse beljake; zaveži mehúr terdno, in deni vse skupaj kakor prvi-krat v krop, da se sterdi. Ko si mehúr spet odrezal, imaš velikansko jajce, kteremu se bo vse čudilo, — škoda le, da je brez lupine!

Zavoljo sv. praznika v sredo pridejo prihodnje „Novice“ že v torek na svetlo.

Odgovorni vrednik: Dr. Janez Bleiweis. — Natiskar in založnik: Jožef Blaznik.